

Arrest

**nr. 141 959 van 26 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chileense nationaliteit te zijn, op 16 september 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 augustus 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN WEST, die loco advocaat J. BONNE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 19 augustus 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht, is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting betwisten de partijen niet dat verzoekster op 14 februari 2014 een aanvraag indiende tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie en, in afwachting van de behandeling van deze aanvraag, in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 14 augustus 2014. Verweerder heeft verzoekster zo een tijdelijk verblijfsrecht toegestaan, wat impliceert dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten impliciet doch zeker werd opgeheven. Dit bevel om het grondgebied te verlaten is zo onverenigbaar met het nadien aan verzoekster afgegeven attest van immatriculatie (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530). Het door verweerder gestelde dat het legaal verblijf onder attest van immatriculatie intussen is verstreken, nu verzoekster het recht op verblijf van meer dan drie maanden werd geweigerd, doet hieraan geen afbreuk. Gelet op het gegeven dat het bevel om het grondgebied te verlaten als impliciet doch zeker opgeheven dient te worden beschouwd, kan verweerder ook geenszins worden gevolgd waar hij aangeeft dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten terug uitvoerbaar zou zijn geworden. Het stond het bestuur vrij, zoals ook geschiedde, verzoekster een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten af te geven na te hebben vastgesteld dat het recht op verblijf van meer dan drie maanden diende te worden geweigerd.

Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat verzoekster nog heeft bij huidig voorliggend beroep – gelet op het gegeven dat zij na de afgifte van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten gerechtigd was op een tijdelijk verblijf, waardoor het bevel als impliciet doch zeker opgeheven dient te worden beschouwd – stelt verzoekster te verwijzen naar haar verzoekschrift. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het evenwel aan verzoekster toe daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Wanneer het actuele belang bij het beroep zo in vraag wordt gesteld, gelet op latere gebeurtenissen, kan verzoekster niet volstaan met een loutere verwijzing naar haar verzoekschrift zonder concrete argumenten in dit verband aan te brengen. Verzoekster duidt niet welk concreet voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing haar nog kan opleveren. De Raad stelt vast dat verzoekster niet aantoonde nog een actueel belang te hebben bij het aanvechten van de thans bestreden beslissing.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS